

ע"פ 11367/01 נאווה גרטלר נגד רפי מרגליות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 17-01-11367 גרטלר נ' מרגליות

לפני כבוד השופט אברהם הימן
המערערת נאווה גרטלר
נגד רפי מרגליות
המשיב

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע הלicy בז'יזון בית משפט שניית בתיק ה"פ 16-06-35425 על ידי בית משפט השלום מפי כב' השופטת סganit הנשייא ס' רסלר- זכאי ביום 11.9.16.

רקע עובדתי ודוני

המערערת והמשיב הינם בעלי דירות בבית משותף ברחוב הבשן 3 בתל אביב, כאשר דירתה של המרערת נמצאת מעל דירתו של המשיב.

בשנת 2015 הגיע המשיב כנגד המרערת תביעה בפני המפקח על רישום מקרקעין (להלן - "המפקח") במסגרת עתר למתן צו עשה לתקן נזקי רטיבות בדירותו. במסגרת ההליך הגיעו הצדדים להסכמה דיןונית על מינוי מומחה אשר קבעיתו תהיה מחייבות. המומחהקבע כי בדירת המרערת קיימים ליקויים ממשמעותיים המחייבים תיקון בעלות של 20 אלף ₪ וכן נתן הנחיות לפועלות שיש לבצע בדירותו של המשיב שעלוון הוערכה בסך של 6,000 ₪. ביום 12.4.16 נתן המפקח פסק דין בו אישץ את חווות דעת המומחה וחיב את המרערת לבצע על חשבונה ובתוך 45 ימים ממועד מתן פסק דין את כל העבודות בדירותה כפי שפורטו בחווות הדעת. כמו כן חיבה המרערת לבצע על חשבונה, לאחר יbos מוחלט של הרטיבות בדירותה כאמור, גם את העבודות בדירות המשיב.

ביום 9.6.16 הגישה המרערת, במסגרת עש"א 16-06-22114 בבית משפט זה, ערעור על החלטת המפקח ובקשה לעיכוב ביצוע צו עשה. הבקשה לעיכוב ביצוע נדחתה. הדיון בערעור התקיים לפני כב' השופטת שיצר ביום 17.1.17. הדיון נדחה לעין ומוגן פסק דין.

ביום 16.6.16 הגיע המשיב, במסגרת ה"פ 35425-06-16" בבית משפט השלום בתל אביב, בקשה לפי סעיף 6 לפקודת ביזון בית משפט לאכוף על המערערת בדרך של מסר או הטלת קנס לצית לפסק הדין של המפקח ולקיים את הוראות פסק הדין לפיהן על המערערת לבצע את העבודות המפורטות בחווות דעת המומחה לתיקון נזקי הרטיבות.

ביום 11.9.16 קיבל בית משפט השלום בתל אביב את הבקשתה לפי פקודת ביזון בית משפט וקבע כי ככל ועד שלא יבוצע פסק הדין של המפקח תחויב המערערת בקנס בסך של 500 ₪ לכל יום הפרה וזאת החל מיום 11.9.16.

ביום 7.12.16 הגישה המערערת הודעת ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום בתל אביב בעניין ביזון בית משפט ובקשה לעיכוב ביצועו. המערערת שאלנה מיוצגת פתחה את ההליך בסדר דין אזרחי חלף סדר דין פלילי וב哈哈לטה שנינתנה על ידי כב' השופטת י' שבב יום 17.4.1. ניתנו הוראות מתאימות להסדרת המסלול הדיני.

ביום 18.1.17 קיימת דין בבקשתה לעיכוב ביצוע ההליכים בעניין ביזון בית משפט, במהלךו שמעתי טיעוני הצדדים.

טענות המערערת

המעערערת טוענת כי סיכון ערעורו טובים וכי לא יגרם למשיב כל נזק מעicוב ביצוע פסק הדין. לטענתה המשיב הודה ופתח תיקים בהזאה לפועל למימוש פסק הדין. באשר לגוף הערעור טוענת המערערת כי טעה בית משפט כאמור שלא דחה את ההליך על פי פקודת ביזון בית המשפט מטעמים פרטצדרואליים לפיהם לא נשלחה למעערערת הזמנה לדין לפוקדה. המשיב הגיע תצהיר באיחור ולא ניתן למעערערת הזדמנות לחקורו עלי. כמו כן טוענת המערערת כי פסק הדין נסמך על ממצאים עובדיים שלא הוכחו בהליך הוכחות מלא, כי בית משפט קמא התעלם מכך שלא נגרם למשיב כל נזק וכי הוא מסרב לאפשר למעערערת להיכנס לדירתו. עוד טוענה כי בית משפט קמא לא התייחס לטענתה כי אין אפשרות לפעול לביצועו המיידי של פסק הדין של המפקח משום שהשוכרת השוכרת את דירתה מתנגדת לפינוי ואין אפשרות לפונתה אלא בתום תקופה השוכרות החוזית וכי פסק דין מטייל עליה סנקציה קיצונית.

טענות המשיב

המשיב טוען כי סיכון ערעורו קלושים לפי שאין ערכאת הערעור מתערבת במקרים עובדיים ולפי שמאז הנוחות נוטה לטובת המשיב לפי שהנזק שייגרם לו באם יוכב ביצועו של פסק דין גדול מהנזק לו צפואה המערערת אם תזכה בערעור. המשיב טוען כי עיכוב ביצועו של פסק דין משמעו המשך סבלו והחמרה נזקי הרטיבות בדירתו, כאשר תקרת דירותו מתחילה להתרופר והרטיבות חזורת לקירות בהם מצויים קווים חשמל. המשיב טוען כי המערערת מנסה בכל דרך אפשרית וטור הגשת בקשות חדשות לבקרים לדוחות את הקץ לביצועו של פסק דין של המפקח ויש לדוחות את בקשתה לעיכוב ביצועו של פסק דין.

דין והכרעה

לאחר שנתי עתית לטיעוני הצדדים וסקלתי השיקולים הדריכים לעניין, לא מצאתי לעכב את ביצועו של פסק דין נושא הودעת הערר בתיק זה.

לא מצאתי בנימוקי המערערת הצדקה לעיכוב ביצועו של פסק דין שנייתן כבר ביום 11.9.16 בו הוטלו על המערערת אמצעים לכופף אכיפתו של פסק דין של המפקח אשר מחיבה לבצע בדירתה ובדירת המשיב עבודות לסתוק ליקוי רטיבות.

המעערערת טענה כי אינה יכולה לבצע את פסק הדין של המפקח משום סירובה של הדירת השוכרת את דירתה המערערת להתפנות לצורך ביצוע עבודות תיקון. טענה זו אינה יכולה להצדיק עיכוב ביצוע פסק הדין.

ערעור על פסק דין של המפקח שהגישה המערערת טרם הוכרע. אך ברור כי ככל שפסק הדין בערעור זה יתקבל יהיה בכר, מן הסתם, כדי להשליך על הערעור בתיק הנוכחי בעניין פסק דין בהליך לפי פקודת ביזון בית המשפט המחייב את המערערת. במקרה זהה תוכל המערערת לגבות הוצאותיה הן בגין עלויות תיקון ליקוי הרטיבות בדירתו של המשיב אשר בהן חובה והן בגין פסק דין נושא הודעת הערעור בתיק זה מהמשיב ולא נתען וממילא אף לא הוכח אחרת.

העיקרון המנחה לתוכליות פקודת ביזון בית משפט הוא אחד: החלטות ופסק דין של בית המשפט יש לקיים. ככל שאדם חולק על פסק דין או החלטה שניתנו נגדו, עליו להציג על כך בדרך הקבועה בחוק, בין היתר בדרך של ערעור ועיכוב ביצוע ההחלטה. לפיכך, ככל שניתן פסק דין או החלטה של בית המשפט, המטיילים חייב על אדם, עליו לקיימו. המערערת במקרה שלפני בירה לפעול בדרך הפוכה לעיקרון זה ולמעשה בדרך שיש בה כדי פגעה בסדרי בירה ופגיעה באינטרסים הציבוריים. המערערת בירה להימנע מלקיים את פסק הדין, ורק לאחר שהמשיב עשה ופועל כדי לקיים זכויותיו על פי החוק, איצה דרך לפנות לבתי המשפט.

לאור כל האמור, אני דוחה את הבקשה לביצוע פסק דין.

באשר להוצאות, איןני מחייב את המערערת בהוצאות משפט, אלא אשאיר זאת להחלטה בערעור, שם עטר המשיב להשתתף הוצאות משפט.

הזכירות תשליך החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, כ"א בטבת תשע"ז, 19 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.